

Ο Μ Ι Λ Ι Α
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ
ΕΞΟΧ. κ. SAULI NIINISTÖ
(13 Σεπτεμβρίου 2013)

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

Διά τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί διά τήν ἡμετέραν Μετριότητα προσωπικῶς ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν εὐλογίαν καί χαράν ἢ παροῦσα, μεταξύ τῶν πολλῶν, ἐπίσκεψις ἡμῶν εἰς τήν ὠραίαν καί προοδεύουσαν καί εὐημεροῦσαν Χώραν Σας, ἀλλά καί ἐμπράγματον βιωματικήν ἐμπειρίαν ἢ διαπίστωσις τῆς προόδου καί τῆς μαρτυρίας τῆς κατά Φιλλανδίαν Ὁρθοδόξου Αὐτονόμου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐπί ἐνενήκοντα ἔτη διακονεῖ τὰς πνευματικάς ἀνάγκας τοῦ εὐσεβοῦς Ὁρθοδόξου λαοῦ, τοῦ ἐνταῦθα «μικροῦ λήμματος» τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς τε Πολιτείας καί τῆς ἐν τῇ Χώρα πλειονοψηφούσης Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί μετὰ πάντων τῶν πολιτῶν αὐτῆς, συμβάλλουσα καί αὐτή ἀπό τῆς ἑαυτῆς εὐθύνης εἰς τήν πρόοδον, τήν εὐημερίαν καί τό ἀγαθόν τῶν πολιτῶν ὡς μονάδων καί ὡς συνόλου.

Ἡ σημερινή συνάντησις δέ ἡμῶν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς πηγὴν συγκινήσεως, ἰδιαιτέρας ἐμπνεύσεως καί ἀξιολογήσεως τοῦ ἐπιτελουμένου καθ' ἡμέραν ἀληθῶς θαυμαστοῦ ἔργου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καί τῆς Χώρας.

Ἐν πρώτοις, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ προσφιλεστάτη θυγάτηρ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Φιλλανδίας τυγχάνει ἢ δευτέρα ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Χώρας καί τοῦ Λαοῦ ἀναγνωριζομένη Ἐκκλησία. Ἡ δέ παρουσία καί εὐλογημένη δραστηριότης αὐτῆς ὑπὸ τόν ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καρελίας καί πάσης Φιλλανδίας κύριον Λέοντα, διασφαλίζονται στοργικῶς καί λίαν φιλελευθέρως καί ἐπιτυχῶς καί ὑπό

τῆς Δημοκρατικῆς νομοθεσίας της, ἡ ὁποία τυγχάνει, ὡς πληροφορούμεθα, πλήρως ἐνηρμονησμένη πρὸς τὰς ἀρχὰς δικαίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ συνεπῶς τοῦ πλουσιωτέρου νομικοῦ πολιτισμοῦ τῆς ὑψηλίου.

Ἐν συνεχείᾳ δέον νά ἐπισημανθῆ, ὅτι ἡ δραστηριότης καὶ παρουσία αὕτη πραγματοποιεῖται ἤδη ἐπὶ 90 ἔτη, ἐν εἰρηνικῇ συνυπάρξει καὶ συνεργασίᾳ καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν καὶ τῶν ἄλλων πνευματικῶν θεσμῶν καὶ καθιδρυμάτων τῆς Χώρας, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ συνεργασία καὶ μαρτυρία αὕτη τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν πολιτῶν ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ συνόλου τοῦ φιλοπροόδου καὶ φιλεργατικοῦ Φιλλανδικοῦ Λαοῦ.

Ἰδιαιτέρως συγκινεῖ ἡμᾶς, Ἐξοχώτατε, ἡ ἐορταζομένη ἐπέτειος τῆς συμπληρώσεως 90 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ αὐτονόμου τῆς ἐνταῦθα Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τό πρὸς τοῦτο ἐκκλησιαστικόν δικαίωμα Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῇ αἰτήσῃ κλήρου καὶ λαοῦ καὶ τῶν τότε, τό ἔτος 1923, ἰθυνόντων τὴν Φιλλανδίαν κυβερνητῶν αὐτῆς. Συγκινεῖ δέ καὶ χαροποιεῖ τὴν ἡμετέραν Μετριότητα, εὐρισκομένην ἐνταῦθα πρὸς συνεορτασμόν μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Φιλλανδίας τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος, διότι κατὰ τὰ διαρρεύσαντα ἐνενήκοντα ἔτη, ἡ Ὁρθόδοξος Αὐτόνομος Ἐκκλησία, μακρὰν ἐπεμβάσεων τρίτων, στοιχοῦσα τῷ φρονήματι τῆς Μητρὸς αὐτῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνεδείχθη εἰς προστάτιδα τῶν πιστῶν, εἰς ζῶσαν ἐκκλησιαστικὴν σωστικὴν ὄντοτητα, καὶ προσέφερε καθολικὴν διακονίαν καὶ μαρτυρίαν ἐπ' ἀγαθῷ πάντοτε καὶ εὐημερίᾳ συνόλου τοῦ Φιλλανδικοῦ λαοῦ. Χαίρομεν, λοιπόν, μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος καὶ μετὰ πάντων τῶν Φιλλανδῶν διὰ τὴν τοπικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει καὶ κοσμεῖ πνεῦμα αὐθεντικῆς διακονίας καὶ καθολικότητος καὶ φρόνημα καὶ ἦθος ἐνότητος τῶν πιστῶν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περιχωρήσεως καὶ πανανθρωπίνης ἀγάπης.

Ὡς ἐκ τούτων, ἡ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ αὐθις ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ ἠρωϊκοῦ καὶ εἰς ὕψιστον πολιτιστικόν κλίμα διαβιοῦντος Φιλλανδικοῦ Λαοῦ, Ὁρθοδόξου καὶ μὴ, συνεορτάζοντος ὅμως, σηματοδοτεῖ δι' ἡμᾶς προσωπικῶς εὐκαιρίαν καὶ ἀφορμὴν ψυχικῆς ἀνατάσεως. Ἄλλωστε, ὁ ἠρωϊσμός τῶν Φιλλανδῶν συμπυκνοῦται εἰς τό παγκοσμίου φήμης μουσικόν ἔργον Finlandia τοῦ μουσουργοῦ Sibelius.

Πρὸς τούτοις, ὀφείλομεν νά σημειώσωμεν ὅτι τό πνευματικόν

ἐπίπεδον τοῦ Φιλλανδικοῦ Λαοῦ ἐθεμελιώθη ἐπὶ τοῦ ἀξιοζηλεύτου καὶ συνεχῶς ἀνανεουμένου συστήματος παιδείας, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἐπιτυχῶς ἐπὶ ἔτη πολλά καὶ εἰς τὰ ἀάπολλα λειτουργοῦντα ἐν τῇ Χώρα Σας ὑψηλοῦ κύρους γνώσεως καὶ μαθήσεως Πανεπιστήμια.

Ὅμιλοῦντες κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὴν Ὑμετέραν Πατρίδα τῶν χιλίων λιμνῶν, τῶν γραφικῶν καὶ πυκνῶν δασῶν, τῆς ἀειφόρου οἰκολογικῆς ἀναπτύξεως, ἰδιαιτέρως ἐπισημαί-νομεν ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία πρωτοστατεῖ ἀπὸ 25ετίας περίπου εἰς τὰς καταβαλ-λομένας παγκοσμῶς προσπαθείας ὑπὲρ τῆς προστασίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ὅτι ἡ Φιλλανδία ἀποτελεῖ διὰ πάντας ὕ π ὅ δ ε ι γ μ α κράτους ἐν εὐταξίᾳ καὶ σεβασμῷ πρὸς τὴν «λίαν καλήν» φύσιν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν, κράτους λειτουργοῦντος καὶ αὐξανομένου πνευματικῶς, οἰκονομικῶς, πολιτιστικῶς. Γνωρίζομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι τὰ κ υ μ α ι ν ὀ μ ε ν α συναισθήματα τοῦ εὐγενοῦς Φιλλανδικοῦ Λαοῦ, ὡς εἰκονικῶς καὶ ἀλληγορικῶς ἐκφράζονται ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ στοιχείου τῶν «πολλῶν ὑδάτων» τῶν λιμνῶν, καὶ ἡ ἔ λ π ί ς, ὅπως συμβολίζεται ὑπὸ τοῦ πρασίνου τῶν δασῶν χρώματος, μαζί μέ τόν μή δύοντα ἥλιον, τὸ πολὺ φ ὠ ς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς χιόνος, προερχόμενα ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀποτελοῦν, τὰ ὕδατα, -λέγομεν- ἡ ἔλπις καὶ τὸ φῶς, τὴν κυριωτέραν α ἰ τ ῖ α ν τῆς διατηρήσεως τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς φ υ σ ι ο γ ν ω μ ῖ α ς τοῦ Φιλλανδικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος, πρὸς τούτοις, διὰ τοῦ ἡρωῖσμοῦ τόν ὁποῖον ἐπέδειξεν εἰς δυσχερεῖς ἱστορικάς περιστάσεις καὶ διὰ τῆς ἐργατικότητος καὶ φιλοτιμίας αὐτοῦ κατέστησε τὴν Φιλλανδίαν οὐχὶ μόνον μίαν τῶν ἡγετίδων οἰκονομικῶς χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ἀλλά καὶ σεβαστὴν εἰς ἰσχυροῦς καὶ πενομένους.

Ἐξοχώτατε,

Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι Ἕλληνες ἀπεφθέγγοντο ὅτι «τό κυβερνᾶν ἐστὶ προβλέπειν» (Ἀλκιβιάδης), καὶ ὅτι «ἡ πολιτικὴ πού εἶναι ἀληθινὴ Τέχνη, δέν πρέπει νά σκέπτεται τὸ ἀτομικὸ συμφέρον, ἀλλά τὸ κοινό. Ἐπειδὴ τὸ κοινὸ συμφέρον ἐνώνει, ἐνῶ τὸ ἀτομικὸ διασπᾶ» (Πλάτων), ἡ δὲ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία θεωρεῖ καὶ ἀξιολογεῖ τοὺς ἐν γένει Ἄρχοντας τῶν λαῶν ὡς «συνδιοικητάς» Χριστοῦ καὶ προτρέπεται: «Εἰκὼν εἶ τοῦ Θεοῦ καὶ εἰκόνα διὰ χειρὸς ἄγεις, ἐνταῦθα οἰκονομουμένην καὶ πρὸς βίον ἄλλον μεθισταμένην[...] τίμησον τὴν

συμφυΐαν, αϊδέσθητι τό ἀρχέτυπον, γενοῦ μετά τοῦ Θεοῦ, μή τοῦ κοσμοκράτορος.....» (Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος ΙΖ΄, Εἰς τό ρητόν τοῦ Εὐαγγελίου, «Ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τούς λόγους τούτους...» P.G. 35, 976B-981A).

Διακρίνοντας τά χαρακτηριστικά ταῦτα εἰς τό πρόσωπον καί τήν μακράν πολιτικήν προσφοράν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, φίλτατε κύριε Πρόεδρε, Σᾶς συγχαίρομεν ἀπό καρδίας προσωπικῶς καί διά τήν ἐορταζομένην ἐπέτειον τῆς ἀκμαζούσης σήμερον Ὁρθοδόξου Αὐτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Χώρας σας, Σᾶς μεταφέρομεν τάς εὐχάς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί εὐλογοῦμεν πατρικῶς τόν εὐγενῆ Λαόν Σας, δεόμενοι ὑπέρ τῆς ὑγείας καί τῆς εὐημερίας Ὑμῶν προσωπικῶς καί τοῦ ἰδίου, ὥστε ἡ Φιλανδία νά ἀνθῆ καί νά προοδεύῃ πάντοτε καί νά δομηθῆ ὑπό τῶν πνευματικῶν καί πολιτικῶν ἡγετῶν της ἐπί τῶν σ τ α θ ε ρ ῶ ν τῆς κοινωνίας: τῆς οἰκογενείας, τῆς πατρίδος, τῆς παιδείας. Ἀμήν.